

Sygn. akt III AUa 926/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel SSO del. Beata Górską (spr.)
Protokolant:	sekr. sąd. Karolina Popowicz

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014 r. w Szczecinie

sprawy M. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o przywrócenie renty socjalnej

na skutek apelacji ubezpieczonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 4 lipca 2013 r. sygn. akt VI U 210/13

zmienia zaskarżony wyrok i przyznaje ubezpieczonej M. R. prawo do renty socjalnej od 1 stycznia 2013r. na stałe.

SSO del. Beata Górską SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka – Szkibiel

Sygn. akt III AUa 926/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił M. R. prawa do renty socjalnej.

Ubezpieczona M. R. odwołała się od tej decyzji. Podniosła, iż charakter występującego u niej schorzenia powoduje naruszenie sprawności organizmu, a tym samym ograniczenie pola widzenia oraz znaczącą utratę ostrości widzenia na skutek działania wysokiego ciśnienia śródgałkowego, co w przypadku jaskry o takim stopniu zaawansowania jest postępującym i nieodwracalnym procesem. Natomiast utrzymanie poziomu ciśnienia śródgałkowego wymaga stałego oraz regularnego stosowania środków farmakologicznych dla właściwego dopasowania kropli do oczu. Wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS w Z. z dnia 28 stycznia 2013 r. ustalające, iż ubezpieczona nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Wyrokiem z dnia 4 lipca 2013r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

M. R. ur. (...), ma wykształcenie średnie – mechanik naprawy maszyn i urządzeń. Nigdy nie pracowała.

Ubezpieczona pobierała rentę socjalną przyznaną jej decyzją z dnia 2 października 2003 r. i przedłużaną kolejnymi decyzjami z dnia 17 stycznia 2008 r. oraz z dnia 12 stycznia 2012 r. (na okres od 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2012 r.

10 grudnia 2012 r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie uprawnień do renty.

Komisja Lekarska ZUS w Z. orzeczeniem z dnia 28 stycznia 2013 r. ustaliła, iż ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Decyzją z dnia 1 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił M. R. prawa do renty socjalnej.

Ubezpieczona odwołała się od tej decyzji.

U ubezpieczonej rozpoznano małopocze z wysoką nadwzrocznością, jaskrę młodzieńczą po leczeniu chirurgicznym z niedowidzeniem znacznego stopnia do dali i bliska w korekcji refrakcyjnej oraz ze zwężeniem pól widzenia do 30° z obecnością mroczków łukowatych w obrębie zachowanego oka.

Wymienione schorzenia czynią ubezpieczoną nadal po 31 grudnia 2012 r. całkowicie niezdolną do pracy na trwałe.

Sąd Okręgowy przywołał treść art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U z 2003 nr 135 poz. 1268 z późn. zm., zwanej dalej ustawą) zgodnie, z którą renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: 1) przed ukończeniem 18 roku życia; 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia; 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Natomiast ust. 2 wskazanego przepisu stanowi, iż osobie która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje: 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała; 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Wskazał, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ustawy emerytalnej). Art. 107 ustawy emerytalnej wskazuje, iż prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie istotną kwestią było ustalenie czy ubezpieczona jest nadal po 31 grudnia 2012 r. całkowicie niezdolna do pracy i czy niezdolność ta jest trwała czy też okresowa.

W związku z tą okolicznością Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego okulisty, a więc specjalisty z zakresu schorzeń zgłoszonych przez ubezpieczoną.

Biegła D. P. uznała ubezpieczoną za nadal całkowicie niezdolną do pracy i wskazała, iż niezdolność ta ma charakter trwały. Podniosła, iż małopocze jest wadą rozwojową i nie ma powiększenia gałek ocznych do rozmiarów prawidłowych. Konsekwencją zaś zaburzeń anatomicznych w obrębie gałek ocznych jest wysoka nadwzroczność z głębokim niedowidzeniem do dali i z bliska oraz jaskra. Jaskra natomiast ma ciężki przebieg i nie poddaje się leczeniu

farmakologicznemu. W konsekwencji jest leczona chirurgicznie, ale pozostaje nadal bez zadawalającego efektu w postaci normalizacji ciśnienia wewnątrzgałkowego nawet z zastosowaniem terapii farmakologicznej.

Sąd Okręgowy dał wiarę opinii D. P.. Biegła wskazała występujące u ubezpieczonej schorzenia oraz oceniła jego wpływ na zdolność do pracy. Opinia została sporządzona przez wyspecjalizowaną osobę w zakresie jej uprawnień. Biegła oparła się na dostępnej dokumentacji medycznej zawartej w aktach organu rentowego oraz w aktach sprawy, a także na wywiadzie uzyskanym od ubezpieczonej oraz na bezpośrednim jej badaniu. Opinię sporządzono w sposób konkretny, jasny i spójny. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 listopada 1976 r. w sprawie IV CR 481/76 -OSNC 1977/5-6/102 „sąd nie może oprzeć swego przekonania o istnieniu lub braku okoliczności, których zbadanie wymaga wiadomości specjalnych, wyłącznie na podstawie konkluzji opinii biegłego, ale powinien sprawdzić poprawność poszczególnych elementów opinii, składających się na trafność jej wniosków końcowych. Sąd Okręgowy w pełni podzielił przedstawiony pogląd i opierając się o niego uznał, iż opinia biegłej spełnia te kryteria. Wnioski końcowe opinii stanowiły bowiem integralną część z innymi poszczególnymi jej elementami.

Pozwany nie kwestionował tej opinii. Zdaniem Sądu Okręgowego niewątpliwie ubezpieczona udowodniła istnienie swojej niezdolności do pracy. Niezdolność tę uzasadniła i potwierdziła również w swojej opinii biegła D. P.. Konsekwencją oceny stanu zdrowia ubezpieczonej przez biegłą winna być zmiana zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonej prawa do renty socjalnej od 1 stycznia 2013 r. na stałe, jednakże Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c omyłkowo oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Reasumując, analiza powyższych elementów wskazywała zdaniem Sądu na brak możliwości przyjęcia innego orzeczenia niż te, które wydała biegła D. P..

Apelację od tego wyroku wniosła ubezpieczona. Zaskarżyła wyrok w całości i zarzuciła całkowicie sprzeczne orzeczenie, zaprzeczające w całości opinii biegłego sądowego D. P., która w opinii sporządzonej na polecenie Sądu Okręgowego jednoznacznie wskazała na całkowitą, trwałą niezdolność do pracy. Podniosła również, że organ rentowy, nie wniósł zastrzeżeń do tej opinii, całkowicie się z nią zgadzając.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja ubezpieczonej jest uzasadniona i w pełni zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie przeprowadzone przez Sąd Okręgowy postępowanie dowodowe jak słusznie podniosła ubezpieczona, potwierdziło całkowitą, trwałą niezdolność do pracy, a do oddalenia odwołania doszło wskutek jego omyłki.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wobec powyższego, jak również mając na względzie, iż ubezpieczona spełniła przesłanki warunkujące przyznanie prawa do renty socjalnej wskazane w art. 4 ust. 1, ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej oraz zgodnie z zasadami i trybem ustalania całkowitej niezdolności do pracy określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, zmiana zaskarżonego wyroku jest w pełni uzasadniona.

Ubezpieczona bowiem jest całkowicie niezdolna do pracy co potwierdziła biegła sądowa, a czego nie kwestionował organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 386 § 1 Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok i przyznał M. R. prawo do renty socjalnej na dalszy okres od 1 stycznia 2013r.

SSO del. Beata Górńska SSA Anna Polak SSA Zofia Rybicka - Szkibiel